

ἀπὸ τοῦ 1857-1867, ὁ Ἄρνολδ ὑπῆρξε καθηγητὴς τῆς ποιήσεως ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ὁξωνίας, αὐτὸς δὲ ἐποίησε καὶ τὴν ὀνομαστὴν αὐτοῦ τραγωδίαν «Μερόπην» κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων δραματουργῶν, προτάξας καὶ μακρὰν εἰσαγωγὴν περὶ τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ δράματος, ἥτις ἐγένετο παραίτιος μεγάλων καὶ σφοδρῶν φιλολογικῶν συζητήσεων παρὰ τοῖς ἄγγλοις λογίοις. Ὁ Ἄρνολδ ἠδουκίμησε κατ' ἐξοχὴν ὡς ἔφορος τῶν σχολείων, ὧν τὰ πλεῖστα ἀναδιοργάνωσε μετὰ συνέσεως, ἐφ' ᾧ καὶ εἰκότως ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ὡς ἀναμορφωτὴς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

— Ὁ ἐν Τεργεστῇ διαπρεπὴς λόγιος ὁ Κ. Σκαλτσούνης συνεκάλεσεν ἐσχάτως τὸν τεργεσταῖον δημόσιον εἰς διάλεξιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Minerva. Ὡς θέμα ἐξελέξατο ὁ πολυμαθὴς ῥήτωρ τὴν «Μωσαϊκὴν κοσμογονίαν», ἀποδείξας ὅτι αἱ νεώταται ἔρευναι τῆς ἐπιστήμης ἐπικυροῦσι πληρέστατα τὴν δημιουργικὴν σειρὰν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς καὶ ὅτι αἱ περὶ αὐτομάτου γενέσεως θεωρίαι τῶν ὑλιστῶν ἀποδοκιμάζονται ὑπ' αὐτῶν τῶν κορυφαίων φυσιοδιφῶν. Τὸ ἀνάγνωσμα ἐπεκροτήθη θερμῶς ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν, ἐπηνέβη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ τεργεσταίου τύπου.

— Ἡ Ἑρπρία τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσῶ κατ' ἐντολὴν τοῦ σώματος ἐξέλεξε τὴν ἐπιτροπὴν ἥτις θέλει σκεφθῇ περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα θέλει παρουσιάσῃ ὁ Σύλλογος κατὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα αὐτοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ συνέστη ἐκ τῶν κ. κ. Σίμου Μπαλάνου πρόεδρου τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν μελῶν κκ. Τιμ. Ἀργυροπούλου, Σπυρ. Λάμπρου, Ἐμ. Δραγούμη, Ἐμμ. Λυκούδη, Ἰω. Βάρβα, Π. Ι. Φέρμπου, Ἰγν. Μοσχάκη, Ε. Ζαλοκώστα, καὶ Τιμ. Ἡλιοπούλου καὶ συνήλθεν ἤδη εἰς συνεδρίασιν, ἀπεφάσισε δὲ ἵνα ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι προκηρυχθῶσι διάφορα διαγωνίσματα.

— Ἐν Πειραιεὶ ὑπεγράφη μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἑλένης Ζάννη καὶ τοῦ ἐργοστασιάρχου κ. Π. Μόσσερ συμβάσις ἰσχύουσα ἐπὶ δεκαετίαν, περὶ εἰσαγωγῆς ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ νέας τέχνης, τῆς κλειθοποιίας. Τὸ Ὁρφανοτροφεῖον χορηγεῖ εἰς τὸν κ. Μόσσερ ὁρ. 3000 δι' ἀγορὰν τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων, καὶ ἄμισθι διαρκούντος τοῦ κύρου, τῆς συμμέτοχος ἐν κτίριον ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ὁρφανοτροφείου πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ ἐργαστηρίου ἐν αὐτῷ. Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τούτῳ θὰ διδάσκωνται 20 τρόφιμοι, θὰ κατασκευάζωνται δὲ πλὴν κλείθρων, χρηματοκιβώτια, ἐργαλεῖα χειρουργικὰ κλπ.

— Γενόμενων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ἄρτι συστάσαντος ἐν Ἀθῇναις Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου, ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Κ. Κόντος, ἀντιπρόεδρος οἱ κκ. Λουκᾶς Παπαζωάνου καὶ Ι. Ν. Χατζηδάκης, γραμματεῖς ὁ κ. Μαργ. Εὐαγγελίδης, σύμβουλοι οἱ κ. κ. Θ. Νέγρης, Σπ. Βάσης, Π. Καθαδίας, Γ. Παπαθασίου καὶ Ρήγας Νικολαΐδης, ἐπιμεληταὶ δὲ τὸν περιοδικὸν τοῦ συλλόγου οἱ κκ. Γ. Χατζηδάκης Ἄν. Οἰκονόμος Γ. Κρέμος, Σ. Οἰκονομίδης καὶ Κυνάρσιος Στέφανος.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωακίμ Βαλαδάκη ἐξεδόθη εἰς τεύχος ἰδιαίτερον ἢ ἐν τῷ συλλόγῳ Παρνασσῶ ἀναγνωσθεῖσα καὶ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ περιοδικῷ δημοσιευθεῖσα καλλιστὴ αὐτοῦ πραγματεία «Ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ μου», ἡ τοσοῦτον ἐκτιμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ. Εἶνε γεγραμμένη καλλιπεῶς καὶ μετ' αἰσθημάτων πολλοῦ, λίαν δὲ ἐνδιαφέρουσα διὰ τὰς πολλὰς εἰδήσεις ἃς πορίζει ἡμῖν περὶ τῆς ἐλληνικωτάτης Μικρασίας καὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς.

— Ὁ βουλευτὴς Κυκλάδων κ. Στ. Σκουλούδης ἀνεκοίνωσε δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν πρύτανιν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ὅτι χορηγεῖ 2,000 χρυσὰ φράγκα, ἵνα ἀποσταλῶσιν ὅκτω ἐκ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς Βοσωνίαν ὡς ἀντιπροσώπων τῶν συσπουδαστῶν αὐτῶν κατὰ τὰς τελεσησομένας ἑορτὰς ἐπὶ τῇ ὀκτακοσιετηρίδι τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου, τοῦ πρώτου ἰδρυθέντος ἐν Εὐρώπῃ.

— Χθὲς ἔλθεν ἡ προσεσμία τῆς ὑποβολῆς τῶν ἔργων διὰ τὸν Λασάνειον δραματικὸν ἀγῶνα. Μέχρι τοῦδε ὑπεβλήθησαν δέκα, ἐξ ὧν τὰ πλείονα κωμωδία. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν κριτῶν δὲν ὥριστη εἰσέτι ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Δούκα, τραίμου τοῦ ἡμετέρου Ὁδείου ἐκ τῶν εὐδοκιμωτέρων, ἐξεδόθη ἄρτι μελοποιηθὲν ἄσματιον «Τὰ δύο ῥόδα» τοῦ κ. Γ. Δροσίνη, ἐν μονωδίᾳ ἢ διωδίᾳ μετὰ συνοδείας κλειδοκωμῶδου. Τὸ ἔργον τιμᾶται δραμῆς καὶ εὐρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἑστίας».

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΚΝΩΣΟΥ

ΚΡΗΤΗΣ

Ἡρίσειαν ὦραν μακρὰν τῆς πόλεως Ἡρακλείου ὑπάρχει τέμενος Ὁθωμανικὸν (Τεκές τοῦ Χέν-Ἀλή) κείμενον ἐγγύτατα τῶν εἰρηλίων τῆς ἀρχαίας πόλεως Κνωσοῦ. Ἐν τινι τῶν ἀμπελώνων αὐτοῦ τεμένους τούτου σκάπτοντες οἱ ἐργάται ἀνεῦρον πρὸ μηνὸς περίπου καὶ ἐξήγαγον ἐκ τῆς γῆς ἱκανῶς μέγαν πώρινον λίθον, ὅστις προφανῶς ἀπετέλει τὸ ἀνώτατον μέρος στήλης ἐπιτυμβίου καὶ φέρει ἐγκεκαρυγμένον ἐλεγειακὸν ἐπιτύμβιον ἐπιγράμμα ἐκ δέκα στίχων καίται δὲ νῦν φυλαττόμενος ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ὁθωμ. τεμένους. Τὸ κείμενον, πανταχοῦ σχεδὸν εὐκλῶς ἀναγινωσκόμενον, ἔχει ὧδε:

«Θαρσύμαχος Λεοντίω»

- » Οὐδὲ θανὼν ἀρετᾶς ὄνυμ' ὤλεσας, ἀλλὰ σε φάμα
- » Κυδαίονου' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀΐδας,
- » Θαρσύμαχε, τρανὲς δὲ καὶ ὀψαγόνων τις ἀΐσει
- » Μτωδόμενος κείνας θούριδος ἱπποσύνας,
- » Ἐρταίων δτε μῦθος ἐπ' ἡγεμόντος Ἐδαίου
- » Οὐλαμὼν ἱππείας ῥήλας φοιλόπιδας καὶ
- » Ἀξία μὲν γενέτω Λεοντίου, ἄξια δ' ἐσθλῶν
- » Ἔργα μεγαυχῆτων μηδόμενος προγόνοιν.
- » Τοῦτεκά σε φθιμένον καθ' ὁμήγοριν ὁ κλυτὸς Ἀδης
- » Ἴσε πολισσοῦχψ σόνθρονον ἰδομενεῖ.

Τὸ ἐπιγράμμα, ὡς ἐκ τοῦ εἰδους τῆς γραφῆς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ, φαίνεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν δεύτερον ἢ πρῶτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα. Ὀμηρικὴν δὲ γλῶσσαν ἐπιχειρήσας νὰ μιμηθῇ ὁ ποιητὴς ἐγκατέμειψε καὶ Δωρισμούς (Λεοντίω, φάμα, κείνας, ἱπποσύνας) καὶ Διολισμούς τινας (ὄνυμ'), ἐνῶ τὸ μέτρον, πεντάμετρον ὅν, ἢ, ὡς ῥηθότερον λέγεται, ἐλεγείον, εἶνε πανταχοῦ ἄμειπτον. Παρατηρητέον δ' ὅμως, ὅτι λέξεις τινες, εἰ καὶ εὐκρινῶς ἀναγινωσκόμεναι οὐδεμίαν ἐπιτρέπουσιν ἀμφισβήτησιν περὶ τῆς γραφῆς, τοσοῦτον εἰσι παρηλλαγμένα, ὥστε ἀδυνατοῦντες νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὁ ποιητὴς ἐποίησάτο χρῆσιν τύπων ἄλλων παρὰ τοὺς γνωστούς καὶ συνήθεις, πειθόμενα μᾶλλον, ὅτι εἶνε σφάλματα προελθόντα ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ τὴν ἐπιγραφήν ἐγχαράξαντος λιθοργῶ. Οὕτω π. Χ. ἀντὶ τοῦ γνωστοῦ ἐκ τε τῶν ὀμηρικῶν ποιημάτων καὶ ἀλλαχόθεν ὀψαγόνων ἔγραψε ὀψαγόνων, ἀντὶ τοῦ φυλόπιδος ἔγραψε φοιλόπιδας καὶ ἀντὶ τοῦ καθ' ὁμήγοριν, καθ' ὁμήγοριν. Ἡ δὲ λέξις μεγαυχῆτων (μεγαύχης) δὲν φέρεται μὲν ἐν τοῖς λεξικοῖς, εὐρῆται δ' ὅμως τὸ μεγαυχῆς καὶ μεγαλαύχης, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ὁποῖα ῥήδοντα, νομιζόμεν, νὰ ὑπάρχῃ ἡ νὰ σχηματισθῇ καὶ τὸ μεγαύχης. Πλὴν τούτων ἀναφέρονται ἐν τῷ ἐπιγράμματι καὶ δύο ἑτεῖς λέξεις τέως ἐντελῶς ἄγνωστοι, καθ' ὅσον δυνάμεθα ἡμεῖς ἐνθάδε, στερούμενοι καταλλήλου βιβλιοθήκης, νὰ βεβαιώσωμεν· αἱ λέξεις Ἐρταίων καὶ Ἐδαίου, ὧν ἀμφοτέρων πάντα τὰ στοιχεῖα εἶνε σαφῆ καὶ εὐδιάκριτα, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐγερθῇ ὑπόνοια πλημμελοῦς ἀναγνώσεως. Ἐκ τῶν συμφοραζομένων δὲ προφανῶς ἐξίγεται ὅτι τὸ μὲν Ἐρταίων εἶνε γενικὴ ἔθνηκαὶ ὀνόματος ἐξηρητημένη ἐκ τοῦ οὐλαμῶν, τὸ δὲ Ἐδαίου εἶνε ὄνομα ὑψηλοῦ τινος ὄρους ἢ λόφου, ὡς ἐμφαίνει τὸ ἐπιθετον ἡγεμόντος. Ἀλλὰ τίνες οἱ Ἐρταῖοι οὗτοι ἢ ποῦ ἔκειτο τὸ Ἐδαῖον ἢ Ἐδαῖον, ἀναμένομεν καὶ ἡμεῖς νὰ μάθωμεν παρὰ τῶν ἐπατόνων.

Μετὰ τὰς προχείρους ταύτας παρατηρήσεις καὶ σημειώσεις ἐπιχειροῦμεν νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικὴν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐπιγράμματος τούτου, ὅπερ ἔχει μὲν καὶ τινα ἀλαζονικὴν μεγαλουργίαν, ἐκτός ἐάν ὑποτελῇ ὅτι ὁ ἄλλος ἄγνωστος ἡμῖν Θαρσύμαχος ἦτο τῷ ὄντι ἄξιος τοσοῦτον ἐπαίων, ἀλλὰ καὶ δὲν σιερεῖται ποιητικοῦ ὕψους καὶ χάριτος. Τοσοῦτον μόνον δύναται νὰ ὑποστηρίχῃ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ὁ Θαρσύμαχος Λεοντίου καὶ Κνώσιος ἦν τὴν πατρίδα καὶ ἐπιφανὴς τοσοῦτον μετὰ τῶν συγχρόνων αὐτοῦ, ὥστε νὰ δύναται νὰ λεχθῇ περὶ αὐτοῦ ὅτι «ἐκάθισε σόνθρονον τῷ πολιοῦχψ Ἰδομενεῖ».

Θαρσύμαχος Λεοντίου.

«Οὐδὲ μετὰ θάνατον ἀπώλεσας τῆς ἀρετῆς τὸ ὄνομα, ἀλλὰ σε ἡ φήμη κλείζουσα ἀνάγει ἐξ Ἀδου, Θαρσύμαχε, μεγαλο-

φώνως δὲ θέλει σὲ ὑμνήσῃ καὶ τῶν μεταγενεστέρων τις, ἐνθυμούμενος τῆς ὀρμητικῆς ἐκείνης ἱππασίας σου, ὅτε μόνος ἐπὶ τοῦ ὕψηλῳ 'Εδαίου (?) διέσπασας τὴν τάξιν τῆς ἱππομαχίας τῶν 'Ερταίων (?), ἃξια μὲν τοῦ σου πατρὸς Λεοντίου, ἃξια δὲ τῶν εὐγενῶν καὶ εὐκλεῶν προγόνων σου ἔργα μελετῶν. Διὰ τοῦτο σε ὁ ἔνδοξος 'Ἀδης ἐν τῇ ὁμηγύρῃ τῶν τεθνεώτων ἐκάθισε σύνθρονον τῷ πολιοῦχῳ 'Ιδομενεΐ.»

'Ερ *Ηρακλείφ Κρήτης τῇ 3 'Απριλίου 1888

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΡΗΣ
Καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου.

ΧΕΙΜΩΝΑΝΘΟΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ

Συλλογὴ λυρικῶν ποιημάτων

'Εξεδόθη ἄρτι ἄριστα τετυπωμένον ἐπὶ χάρτου ἐκλεκτοῦ, μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου.

Τιμᾶται δραχ. 3. — Μετὰ ταχυδρομικῶν τελῶν δραχ. 3,30.

Πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «'Εστίας».

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΕΡΓΩΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ

Ραφαήλου, Μιχαήλ 'Αγγέλου κ. ἄ. εἰσὶν κατατεθειμένα πρὸς πώλησιν ἐν τῷ γραφεῖ τῆς «'Εστίας». Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα εἶνε ἔργα ὁμογενοῦς ζωγράφου ἐν Ρώμῃ διαμένοντος, κατὰ νέον σύστημα ἐλαιοφωτογραφίας, ἥτις ἀπομιμνῆται καὶ αὐτὴν τὴν παλαιότητα τῆς γραφῆς τῶν πρωτοτύπων. Τὰ πωλούμενα εἰσὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀντίγραφα τῶν περιφημῶν τοιχογραφιῶν τοῦ Βατικανοῦ, καὶ ἄλλων δὲ ὀνομαστῶν ζωγράφων ἔργων ἀλλοχθοῦ ἀποκειμένων.

Ζητοῦνται οἱ τόμοι τοῦ **Λογίου 'Ερμού** τῆς Βιέννης τῶν ἐτῶν 1812, 1814, 1816 καὶ 1821. Ὁ κατέχων αὐτοὺς καὶ θέλων νὰ τοὺς ἐκποιήσῃ δύναται νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «'Εστίας».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ

'Αντίτυπα αὐτῆς πωλοῦνται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «'Εστίας» ἐν 'Αθήναις δραχ. 2,50, διὰ τὰς ἐπαρχίας δραχ. 2,75, διὰ τὴν Ἀλλοδαπὴν φρ. χρυσᾷ 3.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 22 'Απριλίου.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἐν τῷ ταμείῳ τῶν πληρωμῶν τῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων ἐξελέγεσθαι ἐξεδεικνύθη ἑλαιομαζὶ διακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων περίπου δραχμῶν, ἐφ' ᾧ καὶ κατηγγέλθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου πῶν οἰκονομικῶν ὁ ὑπόλογος ταμίας 'Αναστάσιος Λάσκαρης εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, ἐκδοθέντος δὲ ἐντάλματος συλλήψεως, ἐκρατήθη οὗτος ἐν τῇ

ἀστυνομίᾳ, καὶ προσφυλακίσθη ἀπαγγελθείσης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ἐπὶ νοσήσει δημοσίων χρημάτων.

Γενόμενης δὲ ἐξελέγεως τοῦ ταμείου τῶν εἰσπράξεων 'Αττικῆς, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ζούγκου, ὡς καὶ τοῦ ταμείου τοῦ ἐντάλτου τηλεγραφεῖου, οὐδεμία εὐρέθη ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτῶν ἑλλείψις ἢ ἀταξία. Συνεπρόκτιθησαν δὲ καὶ ἄλλαι ἐπιτροπαὶ ἐξ ἀρμοδίων προσώπων πρὸς ἐξέλεξιν καὶ ἄλλων ταμείων, ἥτοι τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Πασχάλλου διευθυνομένου γενικοῦ ταμείου τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ζάρκου διοικουμένου ταμείου πωλήσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου καὶ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὅπερ διευθύνει ὁ κ. Δ. Λεβίδης.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων κ. Ν. Καζάζης ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν ταχυδρομικοῦ καὶ τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ, τῆς διευθύνσεως τοῦ Χρηματιστηρίου παραχωρησάσης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δωρεὰν δύο δωμάτια. Ἀρχεῖται νῦν ἡ λειτουργία τοῦ νέου τοῦτου σταθμοῦ καὶ ἄλλοι δὲ τοιοῦτοι θέλουσι συστηθῇ εἰς ἐπὶκαιρα μέρη τῆς πόλεως πρὸς εὐκολίαν τῶν κατοίκων. Ἐν γένει δ' ἅψ' ἥς τὴν διευθύνσιν τῶν ταχυδρομείων ἀνέλαθεν ὁ κ. Ν. Καζάζης σύντονος ἐργασία ἐγένετο καὶ ἐξακολούθη ἡγεμένη πρὸς τελειοποίησιν τῆς ταχυδρομικῆς ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ κατάρτισιν αὐτῆς ὡς πληρέστατα ἐπαρκούντα εἰς τὰς πολλαπλὰς ἀνάγκας τῆς ὁσμῆραι ἀναπτυσσομένης κοινωνίας.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Λαρίσσης ἐψήφησε τὴν σύναψιν δανείου μετὰ κεφαλαιούχων Ὁλλανδῶν ἐκ φράγκων 500 χιλιάδων ἐπὶ τόκῳ 5 0/0 καὶ 1 0/0 χρεωλυσίῳ. Τὸ δάνειον τοῦτο χρησιμοποιοῦνθῆσεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ρυμοτομίαν τῆς πόλεως καὶ διὰ τὴν ἀνύψωσιν δι' ἀτμαντλίων τοῦ ὕδατος τοῦ Πηνειοῦ ἐνδεξαμένη παρὰ τὸ φρούριον, ἐξ ἧς θέλει διοχετευθῇ εἰς τὴν πόλιν.

Κατὰ τὴν λήξαν πρώτην τριμηνίαν ἐ. ἔ. ἐγεννήθησαν ἐν Πειραιεὶ 308 βρέφη, ἐξ ὧν 176 ἄρρενα καὶ 132 θήλειαι. Ἀπεβίωσαν δὲ ἄνθρωποι 183, ἥτοι τὸν μὲν 'Ιανουάριον 67, τὸν δὲ Φεβρουάριον 66 καὶ τὸν Μάρτιον 50. Ἐκ τῶν ἀποθιψάντων καθ' ὅλην τὴν τριμηνίαν 109 μὲν ἦσαν ἄρρενες, 74 δὲ θήλειαι.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν—Πύργου προβαίνει δραστηρίως. Οἱ χωματισμοὶ ἐπερατώθησαν ἤδη ἀπὸ Πατρῶν μέχρι Ἀχαΐας, ἥτοι ἐπὶ 20 χιλιομέτρων, προβαίνουσι δὲ πρὸς τὰ Λεακινὰ. Αἱ σιδηραὶ ράβδοι ἐστρώθησαν ἐπὶ 7 χιλιομέτρων, μέχρι δὲ τοῦ Ἀγίουστοῦ ἔσεται δυνατὴ ἡ παράδοσις εἰς δημοσίαν χρῆσιν τοῦ πρώτου τμήματος ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ἀχαΐαν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Γ. Κ. Μυτιλήνην. 'Ελήφθησαν. Πλείστας εὐχαριστίας διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. Τὰ ζητηθέντα καὶ ἀπάντησίν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς. — Κυρίαν Δ. Π. Κωνσταντινοπολιν. Οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ἀποκλεισμοῦ τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ ἀγῶνος. Τούναντιόν δὲ μεγάλως θὰ χαρώμεν, ἂν μεταξὺ τῶν ἀγωνιστῶν ἀναφανῇ καὶ Ἑλληνίς τις Σάνδη. — κ. Σ. Α. Θεσσαλονικην. Συνεμορφώθημεν τῇ παραγγελίᾳ σας. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. — κ. Ι. Κ. Φιλίπουπολιν. Τὸ ζητηθὲν βιβλίον ἀπεστάλη, ἐπληρώθησαν δὲ καὶ τὰ σημειούμενα τῇ «Δ. τῶν Π.». Ἀπντήθησamen καὶ ἰδιαίτερώς. — Φιλοτέχνῳ. Οὕτως ὥρισεν ἄλλος συγκριτικῶς: Ὡς ποιήσις εἶνε σκέψις, ἡ μουσικὴ εἶνε ὀνειροπόλησις. Ὡς δὲν δυνατόμεθα νὰ εἴπωμεν, ἀλλὰ δὲν δυνατόμεθα καὶ νὰ σιωπήσωμεν, ἐκφράζει ἡ μουσικὴ. — κ. Ι. Ν. Τ. Ramleh. Ἐπληρώθη παρὰ τοῦ κ. Σ. Β. — κ. Κ. Π. Α. Δὲν ἀποστέλλεται δωρεάν. — κ. Μ. Α. Β. Γαλιζιον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ φιλικὰ αἰσθήματα. — Συνδρομητῇ τῆς «'Εστίας». Πάτρας. Δὲν ἐνθυμούμεθα νὰ ἴδαμεν ποτὲ μεταφράσιν αὐτοῦ τοῦ ἔργου. Ὑποθέτομεν ὅτι δὲν ἔχει μεταφρασθῇ. — κ. Π. Η. Η. Ταγανρόγ. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν εὐμενὴν υποστήριξιν. Τὸ τεῦχος τῆς Ἱστορίας ἀπεστείλαμεν προηγουμένως. — Φαροδοάμῃ. Οὐδὲν ἐκ τῶν τριῶν ἀνυγῶς ἐνεκρίθη. — κ. Δ. Ι. Π. Σορόκαν. Ἀπεστάλη τὸ ζητηθὲν φύλλον. Ἡ συνέχεια τῆς Λουίζης Μύλλερ εἰς τὸ 9ον τεῦχος. Ἡρᾶτο ἡ ἐκδοσις τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Λεξικοῦ. — κ. Π. Γ. Γενίτσικ. Ἐλήφθησαν